

TEKSTY PRZYJĘTE

P8_TA(2016)0453

W kierunku ostatecznego systemu VAT i zwalczania oszustw związanych z VAT

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 listopada 2016 r. W kierunku ostatecznego systemu VAT i zwalczania oszustw związanych z VAT (2016/2033(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając przedstawiony przez Komisję w dniu 7 kwietnia 2016 r. plan działania w sprawie VAT (COM(2016)0148),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 24/2015 z dnia 3 marca 2016 r. zatytułowane „Zwalczanie wewnątrzspółnotowych oszustw związanych z VAT: wymagane dalsze działania”,
- uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 13 października 2011 r. w sprawie przyszłości podatku VAT¹,
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (COM(2012)0363),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 marca 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej²,
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) (COM(2013)0535),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie wniosku

¹ Dz.U. C 94 E z 3.4.2013, s. 5.

² Teksty przyjęte, P7_TA(2014)0234.

- dotyczącego rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej¹,
- uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Kontroli Budżetowej i Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych (A8-0307/2016),
- A. mając na uwadze, że w wyniku ustanowienia z dniem 1 stycznia 1993 r. jednolitego rynku zniesione zostały kontrole graniczne w handlu wewnątrzspółnotowym oraz mając na uwadze, że system VAT istniejący w Unii Europejskiej od 1993 r. na podstawie art. 402–404 obowiązującej dyrektywy VAT ma jedynie charakter tymczasowy i przejściowy;
 - B. mając na uwadze, że Rada zgodnie z art. 113 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) musi jednogłośnie przyjąć odpowiednie dyrektywy w celu uzupełnienia wspólnego systemu VAT, a w szczególności w celu stopniowego ograniczenia lub zlikwidowania odstępstw od tego systemu;
 - C. mając na uwadze, że Komisja jest zobowiązana przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie co cztery lata sprawozdanie na temat funkcjonowania obecnego systemu VAT, w szczególności uregulowań przejściowych;
 - D. mając na uwadze, że VAT, z którego wpływy wyniosły w 2014 r. prawie 1 bln EUR, stanowi ważne i rosnące źródło dochodów państw członkowskich oraz że zasila on zasoby własne UE, a łączna kwota przychodów UE z zasobów własnych opartych na VAT wyniosła 17 667 mln EUR i stanowiła 12,27 % całkowitej kwoty przychodu UE w 2014 r.²;
 - E. mając na uwadze, że obecny system VAT, zwłaszcza gdy jest stosowany przez duże korporacje do transakcji transgranicznych, jest podatny na oszustwa, strategie unikania opodatkowania, ubytki w poborze VAT ze względu na niewypłacalność lub na błędne naliczenia; mając na uwadze, że szacowana luka w podatku VAT wynosi rocznie około 170 mld EUR oraz że pojawiają się coraz doskonalsze technologie cyfrowe, które mogą pomóc w wyeliminowaniu tej luki;
 - F. mając na uwadze, że według badania Komisji³ same tylko wewnątrzspółnotowe oszustwa typu „znikający podmiot gospodarczy” (powszechnie zwane oszustwami karuzelowymi) odpowiadają za ubytek przychodów z VAT wynoszący w przybliżeniu 45–53 mld EUR rocznie;
 - G. mając na uwadze, że państwa członkowskie różnią się między sobą pod względem skuteczności, z jaką są w stanie przeciwdziałać oszustwom związanym z VAT i unikaniu opodatkowania VAT, gdyż szacuje się, iż w zależności od kraju luka w podatku VAT wynosi od poniżej 5 % do ponad 40 %;
 - H. mając na uwadze, że według szacunków Europolu zorganizowane grupy przestępcze

¹ Dz.U. C 346 z 21.9.2016, s. 27.

² Komisja Europejska, sprawozdanie finansowe za 2014 r.

³ http://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/resources/documents/common/publications/studies/ey_study_destination_principle.pdf

odpowiadają za uszczuplenie dochodów państw członkowskich z tytułu VAT na poziomie 40–60 mld EUR rocznie, a 2 % tych grup odpowiada za 80 % wewnątrzspółnotowych oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy”;

- I. mając na uwadze, że zmierzenie ubytku przychodów wynikającego z transgranicznych oszustw związanych z VAT to bardzo trudne zadanie, ponieważ tylko dwa państwa członkowskie – Zjednoczone Królestwo i Belgia – gromadzą i rozpowszechniają statystyki na ten temat;
- J. mając na uwadze, że kilka państw członkowskich, których działanie koordynowały Eurojust i Europol, przeprowadziło ostatnio trzy kolejne udane operacje Vertigo, dzięki którym ujawniono system oszustwa karuzelowego na ogólną kwotę 320 mln EUR;
- K. mając na uwadze, że istniejący system VAT, w szczególności w obrocie transgranicznym, powoduje wysokie koszty administracyjne, które można by znacznie obniżyć zwłaszcza w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw, w tym dzięki środkom upraszczającym wykorzystującym cyfrowe narzędzia sprawozdawcze i wspólne bazy danych;
- L. mając na uwadze znaczne możliwości poprawy, jeśli chodzi o usuwanie barier administracyjnych i podatkowych, które wpływają szczególnie na projekty współpracy transgranicznej;
- M. mając na uwadze, że VAT jest podatkiem od konsumpcji, który bazuje na systemie płatności częściowych, co umożliwia podatnikom kontrolę własnej działalności, oraz mając na uwadze, że podatek ten muszą ponosić wyłącznie konsumenci końcowi, aby zagwarantować neutralność podatku z punktu widzenia przedsiębiorstw; mając na uwadze, że to państwa członkowskie powinny organizować pobór VAT w praktyce, aby zapewnić obciążenie nim konsumenta końcowego;
- N. mając na uwadze, że po 23 latach od wprowadzenia dyrektywy VAT tzw. odstępstwa zawieszające nie są już aktualne, w szczególności w odniesieniu do nowoczesnej gospodarki cyfrowej;
- O. mając na uwadze, że w minionych dwóch dekadach Komisja wszczęła ponad 40 postępowań w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko ponad dwóm trzecim państw członkowskich, ponieważ naruszyły one przepisy dyrektywy;
- P. mając na uwadze, że nie udaje się uzyskać większości dla zasady kraju pochodzenia w odniesieniu do ostatecznego systemu VAT, ponieważ wówczas konieczna byłaby większa harmonizacja stawek podatkowych, aby zapobiec poważnym zakłóceniom konkurencji;
- Q. mając na uwadze, że zwalczanie oszustw podatkowych jest jednym z głównych wyzwań związanych z podatkami, przed którymi stoją państwa członkowskie;
- R. mając na uwadze, że oszustwa związane z VAT to niezwykle szkodliwa praktyka, która uszczupla dochody budżetów państw członkowskich o znaczne kwoty, niwecząc wysiłki tych państw na rzecz konsolidacji finansów publicznych;
- S. mając na uwadze, że transgraniczne oszustwa związane z VAT kosztują państwa

członkowskie i podatników europejskich blisko 50 mld EUR rocznie;

- T. mając na uwadze, że typy oszustw związanych z VAT są wielowymiarowe, wciąż się zmieniają i dotyczą wielu sektorów gospodarki, a zatem wymagają szybkiego dostosowywania odnośnych przepisów w celu uzyskania trwałego i prostego systemu VAT umożliwiającego zapobieganie oszustwom i potencjalnej utracie dochodów z podatków;
 - U. mając na uwadze, że żadne projekty pilotażowe dotyczące odwrotnego obciążenia nie mogą być przyczyną opóźnienia ani nie mogą prowadzić do jakiegokolwiek opóźnienia we wprowadzeniu ostatecznego systemu VAT zgodnie z harmonogramem przewidzianym w planie działań Komisji;
 - V. mając na uwadze, że najpopularniejszą techniką oszustw związanych z VAT jest oszustwo karuzelowe; mając na uwadze, że ten rodzaj oszustwa, które jest bardzo rozpowszechnione w sektorach handlu częściami elektronicznymi, telefonii komórkowej i tekstyliów, polega na „obrocie” towarami między kilkoma przedsiębiorstwami w różnych państwach członkowskich i wykorzystywaniu faktu, że wewnątrzunijne dostawy towarów nie są obciążone podatkiem;
 - W. mając na uwadze, że pilnie potrzebne są intensywniejsze i nieustanne wysiłki w ramach współpracy między państwami członkowskimi na rzecz stworzenia kompleksowych i zintegrowanych strategii zwalczania oszustw, zważywszy zwłaszcza na obecne ograniczenia w budżecie UE oraz na wzrost znaczenia handlu elektronicznego, który osłabił kontrolę terytorialną nad poborem VAT;
 - X. mając na uwadze, że ochrona interesów finansowych Unii Europejskiej i państw członkowskich jest podstawowym elementem unijnej agendy politycznej mającej na celu ugruntowanie i zwiększenie zaufania obywateli oraz zapewnienie prawidłowego wykorzystania ich pieniędzy;
 - Y. mając na uwadze, że oszustwa związane z VAT powodują straty w dochodach państw członkowskich, a zatem w dochodach UE, zniekształcają otoczenie podatkowe, co przynosi szczególne szkody małym i średnim przedsiębiorstwom, i są popełniane przez organizacje przestępcze, które wykorzystują luki prawne istniejące między państwami członkowskimi a ich właściwymi urzędami nadzoru;
 - Z. mając na uwadze, że Europejski Trybunał Obrachunkowy w swoim sprawozdaniu specjalnym nr 24/2015 stwierdził, że oszustwa związane z VAT są w większości przypadków zaliczane do działań przestępczych, którym należy położyć kres;
 - AA. mając na uwadze, że w wyroku w sprawie Taricco i inni (C-105/14) Europejski Trybunał Sprawiedliwości stwierdził, że pojęcie „nadużycie”, określone w art. 1 Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich, obejmuje wpływy pochodzące z VAT;
1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja zamierza zaproponować do 2017 r. ostateczny system VAT, który będzie prosty, sprawiedliwy, solidny, efektywny i mniej podatny na oszustwa;
 2. podkreśla, że aby jednolity rynek cyfrowy funkcjonował właściwie, niezbędny jest prosty system VAT wymagający mniej zwolnień;

3. jest zdania, że ekspertyza naukowa, na której opierają się wnioski Komisji dotyczące programu działania, zawiera szereg ważnych zaleceń; podkreśla, że lista wniosków Komisji mających na celu stworzenie solidnego, prostego i mniej podatnego na oszustwa systemu VAT jest niewyczerpująca;
4. z zadowoleniem przyjmuje niedawny komunikat Komisji z dnia 7 kwietnia 2016 r. oraz planowane dodatkowe środki mające zapobiegać oszustwom i przyczynić się do udoskonalenia obecnego systemu VAT;
5. uważa, że usprawnienie obecnego systemu jest również ważne i domaga się gruntownych reform, dzięki którym problemy istniejącego systemu zostaną usunięte lub przynajmniej znacznie zmniejszone, zwłaszcza jeśli chodzi o europejski problem poboru VAT;
6. jest zdania, że Komisja powinna w równej mierze i bez zakładania z góry rezultatu przeanalizować wszystkie możliwe opcje i włączyć je do procedury ustawodawczej;
7. zauważa, że potrzebne są skoordynowane wysiłki państw członkowskich, aby porozumieć się co do ostatecznego systemu VAT;
8. uznaje, że jednomyślność będzie niezbędnym warunkiem wstępnym do osiągnięcia porozumienia w sprawie lepiej funkcjonującego systemu VAT, a zatem apeluje o jasną wizję, jeśli chodzi o prostotę i mniejszą liczbę zwolnień, w powiązaniu z pragmatycznym podejściem respektującym interesy szybko rozwijającej się gospodarki cyfrowej;
9. zauważa, że przyjęcie przez państwa członkowskie skoordynowanej polityki podatkowej oraz szybsza i częstsza wymiana informacji dotyczących handlu wewnątrzunijnego między nimi są niezbędne, aby skuteczniej walczyć z uchylaniem się od opodatkowania i unikaniem opodatkowania oraz ostatecznie zamknąć istniejącą lukę w podatku VAT;
10. zachęca Komisję i agencje rządowe do badania i testowania w ramach programu RegTech nowych technologii, takich jak technologia zdecentralizowanej księgi rachunkowej i kontrola w czasie rzeczywistym, w celu znacznego zmniejszenia istniejącej pokaźnej luki w podatku VAT w Unii;
11. podkreśla, że to organy podatkowe poszczególnych państw członkowskich odpowiadają za dopilnowanie, by VAT był uiszczany w prosty i przyjazny MŚP sposób, co można ułatwić dzięki ściślejszej współpracy organów krajowych;
12. jest zdania, że współpraca i wymiana informacji między organami podatkowymi państw członkowskich była w przeszłości niewystarczająca oraz że działania sieci Eurofisc nie przyniosły dotychczas zadowalających rezultatów; uważa, że informacje wymieniane za pośrednictwem Eurofisc powinny być bardziej ukierunkowane na wykrywanie oszustw; oczekuje na mający się wkrótce pojawić wniosek Komisji dotyczący usprawnienia funkcjonowania Eurofisc;
13. zauważa, że system wymiany informacji o VAT (VIES) okazał się pomocnym narzędziem w zwalczaniu oszustw dzięki umożliwieniu organom podatkowym porównywania danych o podmiotach handlowych w różnych państwach, lecz że wciąż wykazuje on słabości, w szczególności pod względem terminowości dostarczanych

informacji, szybkości odpowiedzi na zapytania oraz szybkości reakcji na zgłoszone błędy; zaleca zatem państwom członkowskim, by należycie rozważyły usunięcie tych niedociągnięć;

14. zauważa, że dane przekazywane do Eurofisc przez organy krajowe nie są filtrowane w taki sposób, by informować jedynie o podejrzanych przypadkach, co uniemożliwia optymalne funkcjonowanie całości; popiera inicjatywę kilku państw członkowskich opowiadających się za stworzeniem krajowych narzędzi analizy ryzyka, które umożliwią filtrowanie danych, nie stwarzając przy tym ryzyka pominięcia podejrzanych przypadków w którymkolwiek z państw członkowskich, i dadzą Eurofisc możliwość szybkiego reagowania na transgraniczne oszustwa związane z VAT;
15. podkreśla, że to organy podatkowe poszczególnych państw członkowskich odpowiadają za dopilnowanie, by VAT był uiszczany we właściwy i prosty sposób;
16. przypomina, że państwa członkowskie – jeśli chodzi o zdolność poboru VAT na swoim terytorium – w znacznym stopniu polegają na informacjach dotyczących handlu wewnątrzunijnego otrzymywanych od pozostałych państw członkowskich; apeluje, aby właściwe organy prowadziły automatyczną wymianę w szczególności informacji dotyczących VAT i akcyzy oraz by korzystały z niezawodnych i przyjaznych dla użytkownika narzędzi informatycznych, takich jak standardowe formularze elektroniczne, do rejestrowania transgranicznych dostaw towarów i usług na rzecz konsumentów końcowych; uważa w związku z tym, że pomocne może być stosowanie numerów lokalizacyjnych płatnika VAT (VLN), co uniemożliwi klientom odliczenie naliczonego podatku, jeżeli na fakturze będzie ujęty VAT bez ważnego VLN;
17. uważa, że brak porównywalnych danych i odpowiednich wskaźników do pomiaru wyników osiągniętych przez państwa członkowskie niekorzystnie wpływa na skuteczność systemu UE, jeśli chodzi o przeciwdziałanie wewnątrzunijnym oszustwom związanym z VAT, a zatem wzywa organy podatkowe do ustanowienia, w koordynacji z Komisją, wspólnego systemu oceny zasięgu oszustw wewnątrzunijnych, a następnie do określenia celów dotyczących ograniczenia tego zasięgu, gdyż umożliwi to ocenę wyników państw członkowskich w radzeniu sobie z tym problemem;
18. wzywa państwa członkowskie, by ułatwiły także wymianę informacji z organami wymiaru sprawiedliwości i organami ścigania, takimi jak Europol i OLAF, zgodnie z zaleceniem Trybunału Obrachunkowego;
19. zauważa, że procedura celna 42 przewidująca zwolnienie z VAT towarów importowanych do jednego z państw członkowskich, gdy następnie zostają one przewiezione do innego państwa członkowskiego, okazała się podatna na nadużycia; zauważa, że skuteczne kontrole krzyżowe danych w posiadaniu organów podatkowych z danymi w posiadaniu organów celnych mają zasadnicze znaczenie dla wykrywania i eliminowania tego rodzaju oszustw; wzywa zatem państwa członkowskie i Komisję do działania na rzecz ułatwienia przepływu informacji między organami podatkowymi i celnymi dotyczących przywozu w ramach procedury celnej 42, zgodnie z zaleceniem Europejskiego Trybunału Obrachunkowego;
20. popiera cel planu działania polegający na wprowadzeniu jednolitego europejskiego obszaru VAT, który ma być filarem głębszego i sprawiedliwszego jednolitego rynku oraz przyczynić się do wspierania sprawiedliwości podatkowej, zrównoważonej

konsumpcji, zatrudnienia, wzrostu gospodarczego, inwestycji i konkurencyjności, a jednocześnie ma ograniczyć możliwości popełniania oszustw związanych z VAT;

21. wzywa w związku z tym do jak najszybszego pełnego uwzględnienia w nowym systemie usług, a w szczególności apeluje o to, by opodatkowaniu VAT podlegały usługi finansowe;
22. podziela zdanie Komisji, że uzgodniony system VAT powinien opierać się na zasadzie opodatkowania w kraju przeznaczenia towarów i usług, ponieważ wprowadzenie zasady kraju pochodzenia nie było możliwe;
23. opowiada się za stosowaniem zasady kraju przeznaczenia jako zasady ogólnej w przypadku sprzedaży na odległość osobom prywatnym oraz za wprowadzeniem zharmonizowanych środków dla małych przedsiębiorstw;
24. apeluje, aby przy wprowadzaniu uzgodnionego systemu VAT uwzględnić w istniejących modelach opodatkowania postęp technologiczny w świecie cyfrowym i w ten sposób stworzyć system VAT na miarę XXI wieku;
25. zauważa, że obecne współistnienie wielu różnych stawek podatku VAT powoduje dużą niepewność wśród przedsiębiorstw prowadzących działalność transgraniczną, w szczególności w sektorze usług i wśród MŚP; stwierdza, że powodem niepewności są również kwestie dotyczące ustalenia podmiotu odpowiedzialnego za pobór VAT, dowód dostawy wewnątrzunijnej, ryzyko udziału w oszustwie typu „znikający podmiot gospodarczy”, przepływy pieniężne oraz różne stawki VAT na różne kategorie produktów w tym samym państwie; wzywa zatem Komisję do zbadania do połowy 2017 r. skutków oszustw typu „znikający podmiot gospodarczy”; wzywa państwa członkowskie, aby uzgodniły zwiększenie konwergencji stawek VAT;
26. wzywa Komisję, by oceniła skutki braku harmonizacji stawek podatkowych na szczeblu Unii, zwłaszcza w przypadku działalności transgranicznej, a także możliwości usunięcia tych barier;
27. popiera zaproponowaną przez Komisję możliwość prowadzenia regularnego przeglądu wykazu towarów i usług mogących korzystać z obniżonych stawek, który ma uzgodnić Rada; apeluje, aby w tym wykazie uwzględnić priorytety polityczne takie jak aspekty społeczne i kulturalne oraz aspekty płci, zdrowia, środowiska i żywienia;
28. jest zdania, że całkowite zniesienie minimalnych stawek podatkowych jako rozwiązanie alternatywne, za którym opowiada się Komisja, może prowadzić do poważnych zakłóceń konkurencji i problemów na jednolitym rynku; jest zdania, że należy uwzględnić konieczność większej harmonizacji, niezbędnej dla właściwego funkcjonowania jednolitego rynku;
29. apeluje o przeprowadzenie analizy, czy możliwe byłoby sporządzenie jednolitego europejskiego wykazu towarów i usług objętych obniżonymi stawkami podatkowymi w celu znalezienia alternatywy dla obecnego systemu obniżonych stawek VAT, co mogłoby znacznie poprawić efektywność systemu VAT, zapewniając bardziej uporządkowany system niż obecnie;
30. jest zdania, że w zwalczaniu oszustw związanych z VAT ważne jest zmniejszenie liczby zwolnień, a najlepszą i najskuteczniejszą metodą eliminacji oszustw jest prosty system

VAT z możliwie najniższą stawką;

31. jest zdania, że istniejący skomplikowany system można znacznie uprościć, jeżeli zmniejszona zostanie liczba towarów i usług, dla których mogą być stosowane obniżone stawki podatkowe, i niektóre towary i usługi, dla których mogą być stosowane obniżone stawki podatkowe, będą ustalane wspólnie przez państwa członkowskie na szczeblu UE, a jednocześnie państwa członkowskie będą mogły decydować o stawkach podatkowych, o ile będą one zgodne z minimalnymi stawkami podatkowymi ustalonymi w dyrektywie VAT i pod warunkiem że nie stwarza to ryzyka nieuczciwej konkurencji;
32. apeluje, aby produkty objęte zasadą kraju przeznaczenia podlegały jednakowemu opodatkowaniu, niezależnie od tego, w jakiej formie lub na jakiej platformie są one nabywane i czy są dostarczane w postaci cyfrowej czy fizycznej;
33. zauważa, że głównym problemem dla MŚP jest obecnie to, iż państwa członkowskie różnie interpretują, co można uznać za towar, a co za usługę; w związku z tym apeluje do Komisji, by podawała jaśniejsze i bardziej jednoznaczne definicje;
34. wzywa państwa członkowskie, by stosowały VAT jednakowo wobec przedsiębiorstw prywatnych i publicznych w obszarach, w których konkurują one ze sobą;
35. wskazuje, że w programie OECD dotyczącym BEPS (działanie 1) wybrano system płatności cząstkowych VAT jako punkt odniesienia w dziedzinie podatków pośrednich, gdyż zapewnia on skuteczny pobór podatku, a ze względu na swój charakter pozwala podmiotom na kontrolowanie własnej działalności;
36. zauważa, że art. 199 i 199a dyrektywy VAT przewidują tymczasowe i ukierunkowane stosowanie mechanizmu odwrotnego obciążenia do transakcji transgranicznych i niektórych krajowych sektorów wysokiego ryzyka w państwach członkowskich;
37. wzywa Komisję, aby starannie przeanalizowała konsekwencje mechanizmu odwrotnego obciążenia i zbadała, czy ta procedura uprości sytuację MŚP i zmniejszy liczbę oszustw związanych z VAT;
38. wzywa Komisję, aby oceniła za pomocą projektów pilotażowych skutki procedury odwrotnego obciążenia – nie tylko dla pojedynczych branż szczególnie podatnych na oszustwa – pod względem korzyści, kosztów przestrzegania, skuteczności i problemów związanych z jej stosowaniem oraz trwałych korzyści i wad, tak jak zażądały niektóre państwa członkowskie, a Komisja w międzyczasie wyraźnie potwierdziła, nawet jeżeli nie zostało to dotychczas uwzględnione w planie działania; podkreśla, że jakikolwiek projekt pilotażowy tego rodzaju nie może być jednak w żadnym razie przyczyną opóźnienia ani nie może prowadzić do jakiegokolwiek opóźnienia w opracowaniu i wdrożeniu stałego systemu VAT zgodnie z harmonogramem przewidzianym w planie działań Komisji;
39. jest zdania, że w przypadku ogólnego stosowania zasady kraju przeznaczenia krajowe administracje podatkowe muszą wziąć na siebie większą odpowiedzialność za zapewnienie przestrzegania przepisów podatkowych i ograniczenie możliwości uchylania się od opodatkowania; zgadza się z Komisją, że istnieją jeszcze szerokie możliwości zwiększenia skuteczności walki z oszustwami związanymi z VAT za

pomocą konwencjonalnych środków administracyjnych oraz dzięki poprawie zdolności i kwalifikacji pracowników państw członkowskich w zakresie poboru podatków i kontroli; zwraca uwagę na konieczność wzmocnienia kontroli podatkowych oraz sankcji wobec największych oszustów; wzywa Komisję, aby zapewniła w tym zakresie odpowiednią pomoc finansową i techniczną;

40. jest zdania, że Komisja powinna bacznie monitorować wyniki działalności krajowych organów podatkowych i usprawnić koordynację ich działań;
41. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji, że zamierza rozwinąć mały punkt kompleksowej obsługi w punkt kompleksowej obsługi o pełnym zakresie funkcji; zauważa, że szczególnie ważne jest, aby był on przyjazny użytkownikom i działał równie sprawnie we wszystkich 28 państwach członkowskich; zauważa, że stworzenie punktu kompleksowej obsługi złagodziłoby obciążenia administracyjne, które uniemożliwiają przedsiębiorstwom działalność transgraniczną, oraz obniżyłoby koszty ponoszone przez MŚP (COM(2016)0148);
42. zauważa, że punkt kompleksowej obsługi jest niezbędny do wprowadzenia zasady kraju przeznaczenia i uczynienia jej mniej podatną na oszustwa; wzywa do udoskonalenia punktu kompleksowej obsługi w oparciu o dotychczasowe doświadczenia małych punktów kompleksowej obsługi w zakresie produktów cyfrowych; zauważa, że nawet wtedy, gdy istnieje mały punkt kompleksowej obsługi, małe przedsiębiorstwa i mikroprzedsiębiorstwa mogą borykać się ze znacznymi obciążeniami administracyjnymi wynikającymi z nowej zasady przeznaczenia; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje propozycję zawartą w planie działania Komisji w sprawie VAT, aby wprowadzić wspólny ogólnounijny środek upraszczający (próg VAT); wzywa do jasnego zdefiniowania, które państwo członkowskie jest odpowiedzialne za kontrolę podatkową w przypadku transakcji transgranicznych; z zadowoleniem przyjmuje, że w ramach planu działania w sprawie VAT Komisja zamierza znieść zwolnienie przywozów o niskiej wartości;
43. dostrzega, że różne systemy VAT w Unii Europejskiej mogą także być postrzegane jako bariera pozataryfowa na jednolitym rynku oraz podkreśla, że mały punkt kompleksowej obsługi VAT (VAT MOSS) to dobry sposób, by pomóc w usunięciu tej bariery i, w szczególności, wesprzeć MŚP prowadzące działalność transgraniczną; przyznaje, że wciąż występują pewne drobne problemy dotyczące VAT MOSS; apeluje do Komisji, aby dalej ułatwiała opłacanie zobowiązań z tytułu VAT przez przedsiębiorstwa w UE;
44. zwraca uwagę na orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie C-97/09 (Ingrid Schmelz przeciw Finanzamt Waldviertel); odnotowuje istnienie 28 różnych progów zwolnienia z podatku VAT; dostrzega wynikające stąd trudności finansowe, przed jakimi stają MŚP i mikroprzedsiębiorstwa, które byłyby zwolnione na podstawie swoich systemów krajowych; wzywa Komisję, by przeprowadziła dodatkowe analizy dotyczące ustanowienia progu zwolnienia mikroprzedsiębiorstw z płacenia VAT;
45. wzywa do rozpatrzenia wszystkich wniosków, aby zminimalizować obciążenia administracyjne MŚP wynikające z podatków obrotowych; zachęca w związku z tym Komisję, aby przyjrzała się również międzynarodowym najlepszym praktykom, takim jak systemy złotej karty stosowane w Singapurze i Australii, uznając, że ryzyko popełnienia oszustwa przez niektórych dostawców jest bardzo niskie;

46. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji, że w 2017 r. przedstawi ona pakiet VAT dla MŚP; zaleca jednak stopniowe wprowadzanie nowych ram prawnych, gdyż spowoduje ono dodatkowe koszty administracyjne (takie jak infrastruktura IT lub procesy VAT);
47. zauważa skomplikowany system dokumentacji, który nakłada na MŚP duże obciążenia i tym samym zniechęca je do handlu transgranicznego; wzywa Komisję, aby w pakiecie w sprawie MŚP zawarła wniosek dotyczący ujednoliconej dokumentacji VAT oraz zharmonizowanych wymogów w zakresie sprawozdawczości i terminów;
48. podkreśla, że niezbędne jest zharmonizowane otoczenie VAT w przypadku sprzedaży na odległość w relacji między przedsiębiorstwami oraz między przedsiębiorstwem a konsumentem; zauważa, że z powodu braków w koordynacji próg VAT nie jest stosowany z jednakowym powodzeniem w poszczególnych państwach członkowskich;
49. podkreśla, że nowy uproszczony system VAT musi być zaprojektowany w taki sposób, aby MŚP mogły łatwo stosować się do przepisów w zakresie handlu transgranicznego oraz by w każdym państwie członkowskim mogły znaleźć wsparcie, jeśli chodzi nie tylko o dostosowanie się do przepisów, ale i o radzenie sobie z procedurami VAT;
50. wzywa do stworzenia w krótkim czasie obszernego, ogólnodostępnego portalu internetowego, w którym przedsiębiorstwa i użytkownicy końcowi będą mogli w nieskomplikowany i przejrzysty sposób uzyskać szczegółowe informacje na temat stawek VAT na poszczególne produkty i usługi w państwach członkowskich; podkreśla, że pod względem języka i projektu portal ten powinien być łatwo zrozumiały i prosty w obsłudze; ponownie wyraża przekonanie, że pomoc przedsiębiorstwom w dokładnym zrozumieniu przepisów VAT stosowanych w państwach członkowskich przyczyni się do dalszego wzmocnienia środków przeciwdziałania oszustwom związanym z VAT; zauważa także, że certyfikowane oprogramowanie podatkowe mogłoby pomóc ograniczyć ryzyko konkretnych rodzajów oszustw i innych nieprawidłowości oraz może dać pewność uczciwym przedsiębiorstwom prowadzącym transakcje krajowe i transgraniczne; wzywa ponadto Komisję, by udzieliła krajowym organom podatkowym wskazówek dotyczących klasyfikacji transakcji pod względem zastosowanej stawki VAT w celu obniżenia kosztów przestrzegania przepisów i zmniejszenia liczby sporów prawnych; wzywa państwa członkowskie, by stworzyły publiczne systemy informacji, np. portale internetowe dotyczące VAT, w celu udostępniania wiarygodnych informacji;
51. wzywa Komisję do sporządzenia wykazu aktualnych informacji na temat przepisów VAT w każdym państwie członkowskim; podkreśla jednocześnie, że to na państwach członkowskich spoczywa obowiązek zgłaszania Komisji przepisów i stawek;
52. zauważa, że w przypadku handlu elektronicznego brak harmonizacji progu VAT wiąże się z wysokimi kosztami transakcji ponoszonymi przez MŚP prowadzącymi działalność w zakresie handlu elektronicznego, jeśli przypadkowo lub nieumyślnie przekroczą ten próg;
53. wzywa państwa członkowskie, aby pilnie przekazały Komisji informacje dotyczące stosowanych przez nie stawek VAT, specjalnych wymogów i zwolnień; wzywa Komisję, by zgromadziła te informacje i udostępniła je przedsiębiorstwom i konsumentom;

54. jest zdania, że plany reformy VAT zapowiedziane przez Komisję w programie działania muszą podlegać kompleksowej i wiarygodnej pod względem jakości ocenie skutków, dokonanej z udziałem środowiska naukowego, administracji podatkowych państw członkowskich UE, MŚP i przedsiębiorstw z UE;
55. podkreśla, że przepisy podatkowe pozostają w wyłącznej kompetencji państw członkowskich; podkreśla, że zgodnie z art. 329 ust. 1 TFUE grupa co najmniej dziewięciu państw członkowskich może ustanowić między sobą wzmocnioną współpracę; wzywa Komisję, aby popierała propozycje wzmocnionej współpracy, której celem jest zwalczanie oszustw i zmniejszanie obciążeń administracyjnych w dziedzinie VAT;
56. jest zdania, że rozwiązanie w ramach OECD jest lepsze niż odrębne środki, które muszą zostać zharmonizowane z zaleceniami OECD i planem przeciwdziałania BEPS;
57. z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji zatytułowany „Plan działania UE na rzecz administracji elektronicznej na lata 2016–2020 – Przyspieszenie transformacji cyfrowej w administracji” (COM(2016)0179);
58. zauważa, że ten nowy plan działania obejmuje dalsze kroki zmierzające ku ostatecznemu systemowi VAT, który będzie skuteczniejszy, odporniejszy na oszustwa i bardziej przyjazny dla przedsiębiorstw w epoce gospodarki cyfrowej i handlu elektronicznego;
59. popiera propozycję Komisji, by VAT od sprzedaży transgranicznej (towarów lub usług) był pobierany przez organ podatkowy państwa pochodzenia według stawek obowiązujących w państwie konsumpcji i przekazywany do państwa, w którym następuje ostateczna konsumpcja towarów lub usług;
60. podkreśla, jak ważne jest przedstawienie wniosku ustawodawczego mającego na celu objęcie jednolitym mechanizmem elektronicznym (dotyczącym rejestracji i zapłaty VAT przez przedsiębiorstwa transgraniczne) internetowej sprzedaży towarów fizycznych konsumentom, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne, które stanowią jedną z głównych barier napotykanych przez przedsiębiorstwa w ich działalności transgranicznej;
61. apeluje do Komisji, by zajęła się sprawą obciążeń administracyjnych przedsiębiorstw, które wynikają z rozdrobnienia systemu VAT, i przedstawiła wnioski ustawodawcze rozszerzające zakres obecnych małych punktów kompleksowej obsługi na dobra materialne sprzedawane przez internet, co umożliwi przedsiębiorstwom składanie jednej deklaracji i dokonywanie jednej płatności VAT w ich własnym państwie członkowskim;
62. wzywa państwa członkowskie, by uprościły krajowe systemy podatkowe i zwiększyły ich spójność i solidność w celu ułatwienia przestrzegania przepisów, zapobiegania oszustwom podatkowym i uchylaniu się od opodatkowania, zniechęcania do nich i ich karanie oraz w celu zwiększenia skuteczności poboru VAT;
63. jest zaniepokojony tym, że cel polegający na uproszczeniu systemu rozliczania VAT jako zasobu własnego nie został w pełni osiągnięty; przypomina o potrzebie dalszego uproszczenia systemu zarządzania związanego z zasobami własnymi w celu

ograniczenia możliwości wystąpienia błędów i nadużyć; ubolewa nad tym, że nowy plan działania nie zajmuje się skutkami dla zasobów własnych opartych na VAT;

64. wskazuje, że luka w podatku VAT w państwach członkowskich oraz szacunkowe straty w poborze VAT w obrębie Unii wyniosły w 2015 r. 170 mld EUR, oraz podkreśla fakt, że w 13 spośród 26 państw członkowskich zbadanych w 2014 r. szacowana średnia strata VAT przekraczała 15,2 %; apeluje do Komisji, by korzystała w pełni ze swoich uprawnień wykonawczych w celu zarówno kontrolowania państw członkowskich, jak i ich wspierania; zwraca uwagę, że skuteczne działanie w celu zmniejszenia luki w podatku VAT wymaga skoordynowanego i wielodyscyplinarnego podejścia, gdyż luka ta wynika nie tylko z oszustw, lecz również z połączenia różnych czynników, w tym upadłości i niewypłacalności, błędów statystycznych, opóźnień w płatnościach, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania; ponawia swój apel do Komisji, by niezwłocznie wsparła prace nad prawodawstwem w sprawie minimalnej ochrony demaskatorów w UE w celu skuteczniejszego śledzenia oszustw i zniechęcania do ich popełniania oraz by ustanowiła wsparcie finansowe dla transgranicznego dziennikarstwa śledczego, które wyraźnie udowodniło swoją skuteczność w związku ze skandalami LuxLeaks, Dieselgate i Panama Papers;
65. ubolewa nad tym, że oszustwa związane z VAT, a zwłaszcza tzw. oszustwo karuzelowe czy oszustwo typu „znikający podmiot gospodarczy”, zakłócają konkurencję i pozbawiają krajowe budżety znacznych zasobów, a także są szkodliwe dla budżetu Unii; jest zaniepokojony faktem, że Komisja nie posiada wiarygodnych danych dotyczących oszustw karuzelowych; apeluje zatem do Komisji, by zainicjowała skoordynowane działania państw członkowskich na rzecz ustanowienia wspólnego systemu gromadzenia danych statystycznych dotyczących oszustw karuzelowych; zwraca uwagę, że taki system mógłby oprzeć się na praktykach już stosowanych w niektórych państwach członkowskich;
66. nalega na Komisję, by rozpoczęła tworzenie wspólnego systemu, który w wyniku gromadzenia danych statystycznych na temat wewnątrzunijnych oszustw VAT pozwoli na precyzyjniejsze szacowanie rozmiarów wewnątrzunijnych oszustw związanych z VAT, co umożliwiłoby poszczególnym państwom członkowskim dokonywanie oceny ich wyników w tym zakresie w oparciu o precyzyjne i wiarygodne wskaźniki spadku liczby przypadków wewnątrzunijnych oszustw związanych z VAT, wzrostu liczby wykrytych oszustw oraz powiązanej z nimi poprawy ściągłości podatków; jest zdania, że nowe sposoby kontroli, takie jak jednorazowa kontrola lub wspólne kontrole, powinny zostać tak rozszerzone, by objąć działalność transgraniczną;
67. podkreśla znaczenie, jakie ma wdrożenie nowych strategii oraz efektywniejsze wykorzystanie istniejących struktur UE do energiczniejszego zwalczania oszustw związanych z VAT; podkreśla fakt, że większa przejrzystość umożliwiająca należytą kontrolę oraz przyjęcie bardziej ustrukturyzowanego podejścia opartego na analizie ryzyka są kluczowe dla wykrywania systemów nadużyć i korupcji oraz zapobiegania im;
68. ubolewa nad tym, że współpraca administracyjna między państwami członkowskimi w zakresie zwalczania oszustw związanych z VAT nadal nie jest wystarczająco skuteczna, by zaradzić zjawisku wewnątrzunijnego uchylania się od VAT i zwalczać mechanizmy oszustw związanych z VAT oraz by zarządzać działalnością lub handlem transgranicznym; podkreśla potrzebę uproszczonego, efektywnego i przystępnego

systemu VAT, który umożliwi wszystkim państwom członkowskim zmniejszenie obciążeń wynikających z VAT i zwalczanie oszustw związanych z VAT; zwraca się w związku z tym do Komisji, by podczas oceny umów o współpracy administracyjnej częściej przeprowadzała wizyty monitorujące w państwach członkowskich, wybranych według kryterium ryzyka; ponadto zwraca się do Komisji, by w związku z tą oceną porozumień administracyjnych skupiła się na usunięciu przeszkód prawnych uniemożliwiających wymianę informacji między organami administracyjnymi, organami sądowymi i organami ścigania na szczeblu krajowym i unijnym; poza tym apeluje do Komisji o zalecenie państwom członkowskim, by wprowadziły wspólną analizę ryzyka, w tym analizę korzystania z sieci społecznościowych, w celu dopilnowania, by informacje wymieniane za pośrednictwem Eurofisc były ukierunkowane na zwalczanie oszustw; wzywa państwa członkowskie do ustanowienia skutecznych, proporcjonalnych i zniechęcających sankcji oraz do udoskonalenia obecnie istniejącego systemu wymiany informacji;

69. podkreśla potrzebę wzmocnienia sieci Eurofisc w celu przyspieszenia wymiany informacji; zwraca uwagę, że wciąż występują problemy z kompletnością, dokładnością i terminowością dostarczania informacji; uważa za niezbędne wzajemne powiązanie działań i skoordynowanie strategii organów podatkowych, sądowych i policyjnych państw członkowskich oraz organów europejskich, takich jak Europol, Eurojust i OLAF, zajmujących się zwalczaniem nadużyć finansowych, przestępczości zorganizowanej i prania pieniędzy; zachęca wszystkie zainteresowane strony do dalszego poszukiwania prostych i zrozumiałych modeli wymiany informacji w czasie rzeczywistym, aby umożliwić szybką reakcję lub podjęcie działań minimalizujących szkodliwe skutki z zamiarem zwalczania istniejących lub nowych systemów oszustw;
70. uważa, że istotne jest, by wszystkie państwa członkowskie uczestniczyły w Eurofisc, w każdym z obszarów działalności sieci, aby umożliwić podejmowanie skutecznych działań w celu zwalczania oszustw związanych z VAT;
71. zwraca się do Komisji, by przedstawiła propozycje, które umożliwią skuteczne kontrole krzyżowe między danymi pochodzącymi od organów celnych i podatkowych, oraz by ukierunkowała monitoring państw członkowskich na środki świadczące o poprawie, jeśli chodzi o terminowość odpowiedzi na wnioski o udzielenie informacji oraz o wiarygodność systemu wymiany informacji o VAT (VIES);
72. zwraca się do Komisji, aby zachęciła państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do wdrożenia dwupoziomowego systemu numerów identyfikacyjnych VAT (w którym numer przyznawany przedsiębiorstwom handlowym pragnącym uczestniczyć w handlu wewnątrzunijnym różni się od krajowego numeru identyfikacyjnego VAT) i do przeprowadzania weryfikacji przewidzianych w art. 22 rozporządzenia (UE) nr 904/2010, przy czym przedsiębiorstwom handlowym należy udzielać nieodpłatnych porad;
73. wzywa Komisję do zapewnienia, by elektroniczne systemy odpraw celnych państw członkowskich umożliwiały prowadzenie automatycznej kontroli numerów identyfikacyjnych VAT i by przeprowadzały taką kontrolę;
74. apeluje do Komisji o wystąpienie z wnioskiem w sprawie zmiany dyrektywy VAT w celu osiągnięcia dalszej harmonizacji wymogów państw członkowskich dotyczących sprawozdawczości związanej z VAT od wewnątrzunijnych dostaw towarów i usług;

75. ubolewa nad tym, że wniosek Komisji w sprawie odpowiedzialności solidarnej w sprawach związanych z handlem transgranicznym nie został przyjęty przez Radę; wskazuje, że zmniejsza to siłę odstraszenia od prowadzenia interesów z przedsiębiorstwami handlowymi dopuszczającymi się oszustw; uważa, że państwa członkowskie wdrażają dyrektywę VAT w sposób niejednolity pod względem okresu składania informacji podsumowujących, co zwiększa obciążenia administracyjne przedsiębiorstw handlowych działających w więcej niż jednym państwie członkowskim; wzywa zatem Radę do zatwierdzenia wniosku Komisji w sprawie odpowiedzialności solidarnej;
76. zachęca Komisję i państwa członkowskie do większej aktywności na szczeblu międzynarodowym, do zacieśnienia współpracy z państwami spoza UE i do skutecznego egzekwowania VAT, aby ustanowić standardy i strategię współpracy oparte przede wszystkim na zasadach przejrzystości, dobrej administracji i wymiany informacji; zachęca państwa członkowskie do wymieniać się informacjami otrzymywanymi od państw spoza UE, aby ułatwić egzekwowanie VAT, zwłaszcza w handlu elektronicznym;
77. apeluje do Rady o włączenie podatku VAT w zakres dyrektywy w sprawie zwalczania oszustw na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (dyrektywa PIF) z myślą o jak najszybszym osiągnięciu porozumienia w tej kwestii;
78. apeluje do Komisji, aby nadal oceniała dochody osiągnięte przez organizacje przestępcze w wyniku oszustw związanych z VAT i aby przedstawiła kompleksową, wspólną, interdyscyplinarną strategię zwalczania modelu biznesowego organizacji przestępczych opartego na oszustwach związanych z VAT, przewidującą w razie potrzeby wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze;
79. uważa, że niezmiernie ważne jest ustanowienie jednej, silnej i niezależnej Prokuratury Europejskiej, zdolnej prowadzić dochodzenia, ścigać i stawiać przed sądem sprawców przestępstw powodujących szkody dla interesów finansowych Unii, w tym oszustw związanych z VAT, zgodnie z definicją w wymienionej wyżej dyrektywie PIF, i uważa że każde słabsze rozwiązanie oznaczałoby koszty dla budżetu Unii; podkreśla ponadto, że należy zapewnić, aby podział kompetencji między Prokuraturę Europejską a organy dochodzeniowo-śledcze państw członkowskich nie doprowadził do wyłączenia z kompetencji Prokuratury Europejskiej przestępstw mających istotny wpływ na budżet UE.
80. wzywa wszystkie państwa członkowskie do opublikowania szacunkowych strat spowodowanych wewnątrzunijnymi oszustwami związanymi z VAT, do usunięcia niedociągnięć w Eurofisc oraz do lepszego koordynowania polityki odwrotnego obciążenia VAT w odniesieniu do towarów i usług;
81. uważa za sprawę kluczową, by państwa członkowskie prowadziły kontrole wielostronne, czyli prowadzone przez co najmniej dwa państwa członkowskie skoordynowane kontrole zobowiązań podatkowych jednego podatnika lub większej liczby powiązanych podatników, gdyż jest to użyteczne narzędzie zwalczania oszustw związanych z VAT;
82. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz państwom członkowskim.